

L'exposició Jordi Fornas, pintor ofereix la possibilitat de descobrir la seva prolífica obra i és una invitació a endinsar-nos en el món d'un artista que ha restat amagat. Creiem que és bo de conèixer-lo i que val la pena reivindicar-lo.

Durant la dècada dels anys seixanta fins arribar a 1975, Fornas es dedica fonamentalment al disseny i gairebé abandona el camp de l'art. Però quan repren el camí de la pintura, ho fa amb un llenguatge atent a les preocupacions estètiques del moment, tot i que continua fidel al fil conductor que recorre tota la seva producció. En aquest període consolidada una nova figuració que aglutina tendències experimentals diverses, com la dissolució de les fronteres entre tècniques artístiques, tot trencant els límits bidimensionals dels quadres convertint-los en objectes escoltòrics. En els seus "assemblages" o "com-bine paintings" proliferen elements arquitectònics i figures femenines que poblen i transiten per paisatges urbans. En aquesta tècnica hi conflueixen el collage, l'objecte trobat, la fotografia i la pintura, que reixen a mantenir, entre tensa i amable, una relació sempre inquietant.

La imatge global madament estructuradora i la insistència en unes línies de força que el porten a una esquematització que el porta a una figuració esquematitzada. Marcat per uns estudis acabats d'arquitectura, en les seves pua clarament l'herència picassiana, influenciada per un postcubisme entès amb més llibertat formal,

L'estètica de Jordi Fornas tras-

Marc Fornas

entre d'altres. Salons d'Octubre de Barcelona, noamericana de Madrid, fins als des de la Primera Biennial Hispà sentà a diverses exposicions, un estil propi amb que es pre- va trobar l'oportunitat de crear a d'ors i pagesos, en definitiva, hi a un temps ancestral, de pesca- blau, de ritmes lents entroncats ques retallades damunt l'horitzó tectures geomètriques i blan- barcelonins, va trobar a l'illa el seu paradís, un indret encara rústic, primitiu, senzill, fèrrestec, d'arqui-

L'estada a Eivissa va marcar profundament el jove Fornas i constitueix un capítol important que mai no abandonarà en la seva trajectòria artística. Amb la voluntat d'allunyar-se dels ambients culturals que a hores d'ara resta del tot inèdita i espera a ser descoberta.

Aquesta exposició ens permet fer un breu recorregut per algunes de les obres més emblemàtiques de l'artista. A partir de la seva estada a Eivissa, a principis de la dècada dels anys cinquanta, inicia un itinerari que es desplega, després d'un parèntesi, a mitjans de la dècada dels anys setanta i fins al final de la seva vida. Amb aquesta mostra pretenem donar a conèixer la producció pictòrica de Jordi Fornas, però, va gaudir d'un èxit rellevant com a dissenyador, fins al punt de ser definit com a "grafista de la catalanitat", en paraules d'Enric Satué, fet que comporta que la seva trajectòria pictòrica fos quasi desconeguda a ulls del públic.

Des dels seus inicis en la Barcelona de postguerra i fins a la seva mort, Jordi Fornas va ser essencialment un pintor. Tal com va escriure Francesc Fontbona, Fornas es considerava "pintor per damunt de tot" i com a tal volia que el coneguessin i que el valoressin. Entre les dècades dels anys seixanta i setanta,

JORDI FORNAS, PINTOR, AL MUSEU DE MONTSERRAT

JORDI FORNAS, PINTOR

Museu de Montserrat,
del 4 de març al 9 de juny
de 2013

JORDI FORNAS MARTÍNEZ

Neix a Barcelona el 5 de desembre de 1927.

Estudia a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, on obté el títol de professor llicenciat.

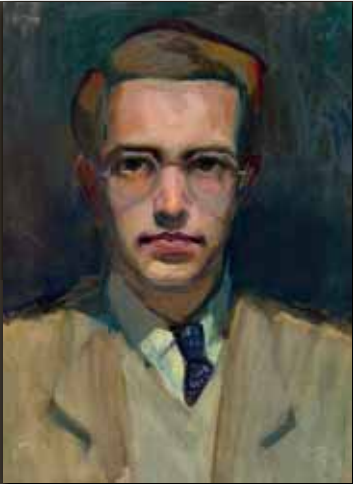
L'any 1949 rep una beca d'estudis per Espanya que atorga la Fundació Amigó Cuyàs i la beca a la residència de pintors de Granada.

Durant el període de 1949 a 1954, viu a Eivissa. En principi, marxa amb la seva mare per quatre mesos, però l'estada s'allarga fins a quatre anys. S'instal·la a Santa Eulària.

L'any 1951 realitza la seva primera exposició individual a la Sala Caralt de Barcelona i exposa a la Primera Biennial Hispanoamericana, a Madrid.

L'any 1954, juntament amb el pintor Marc Aleu i l'escultor Ramon Isern, participa en una exposició a la Nasjonalgalleriet d'Oslo, organitzada pel Ministeri d'Afers Exteriors de Noruega.

Els anys 1952, 1954 i 1957, participa en el 5è, 7è i 10è Salons d'Octubre i en algunes edicions dels Salons de Maig.

Autoretrat,
1947-1948
Olí sobre paper,
39 x 28,5 cm.

L'any 1955 obté la Beca de l'Institut Francès de Barcelona per sojornar a París durant un any.

En tornar rep l'encàrrec de decorar amb pintures murals l'absis de l'església de Montroig (Terol).

Des de 1960 fins a 1975, deixa la pintura per dedicar-se plenament al disseny gràfic. Es converteix en el principal grafista d'Edicions 62, dissenya les col·leccions *La cua de palla*, *El cangur*, *Llibres a l'abast* o la *Gran Enciclopèdia Catalana*.

Des de 1964 fins a 1995, s'ocupa del disseny de la revista *Serra d'Or* i de les cobertes de llibres de diverses col·leccions de Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

L'any 1964, participa en l'exposició dels Premis Delta ADI/FAD amb un disseny de coberta de la revista *Serra d'Or* (setembre 1964).

Paral·lelament, des de 1962, és el responsable del disseny i gran part de les fotografies de la discogràfica Edigsa, plataforma dels intèrprets de la Nova Cançó.

L'any 1994 participa a l'exposició *Els Artistes del Cercle Maillol. Homenatge a Pierre Deffontaines (1894-1978)*, comissariada per Arnau Puig, al Saló del Tinell de Barcelona.

L'any 2004, organitza l'exposició *Taller Obert* que té lloc al seu estudi de Sants, en què presenta més de tres-centes obres, tot fent un ampli recorregut per la seva trajectòria artística.

L'any 2006 inaugura la que serà la seva darrera exposició pública amb la seva obra més recent, a l'Espai Guinovart d'Agramunt.

Mor l'1 de setembre del 2011.

Marc Fornas

"A més, darrere la seva tasca pràctica n'hi havia una altra encara menys coneguda pel públic: la de pintor, que per a ell era la principal. Fornas va ser dels artistes que es varen fer conèixer, els primers anys 50, amb els Salons d'Octubre, aquella plataforma en què tant es van recollzar la nova pintura i la nova escultura catalanes, i que va ser molt més densa que no ens fa creure sovint una posteritat interessada. (...) El Fornas pintor fou un dels que volgueren superar el postfauvisme que dominava en la pintura catalana de postguerra, i s'arreglèrava entre aquells noms (...) que do-

A. Munné-Jordà, escriptor i redactor de Serra d'Or,
Text escrit per a presentar l'obra de Jordi Fornas, 2004

"Això és perquè Jordi Fornas, de la mateixa manera que subverteix i quies- tiona la pràctica pictòrica, no parteix del no-res, sinó que s'inscriu dins la tradició de l'evolució del seu art: la descomposició dels cubistes, el constructivisme dels russos, l'objecte trobat dels dadaïstes, les formes orgàniques de Moore, etc. Tota la lligó dels mestres és assumida i prolongada per la pràctica pictòrica de Jordi Fornas des d'una actitud artística ambiciosa i perseverant i una actitud personal humil i de servei".

Oriol Bohigas, arquitecte
Text escrit amb motiu de l'Any Internacional del Llibre, 16 de març de 2004

"Jordi Fornas és un dels artistes plàstics catalans més interessants i més valuosos de la seva generació, no només per la qualitat de la seva obra, sinó pels diversos itineraris en què l'ha sabut conduir. (...) Les seves realitzacions recents es mouen entre els sistemes pictòrics i els densament blatge d'elements corporis en què s'hi poden endevinar algunes dades procedents del grafisme que ara assolixen una identitat plàstica molt pròpia que arrenca segurament dels principis més persistents de les avantguardes, però, a les sensibilitats més actuals".

Francesc Fontbona, historiador de l'art
"Jordi Fornas", *El Temps* (17 de setembre de 2011)

Eivissa 1949-1954

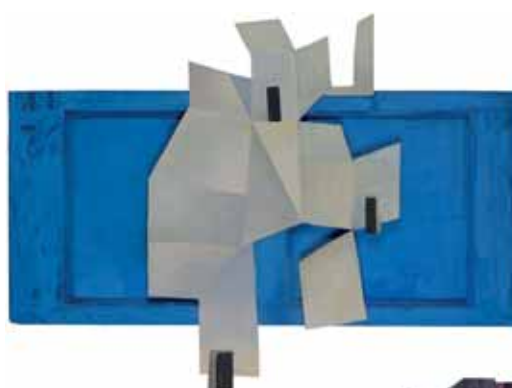
- 1. Eivissa des del mar**
Oli sobre tela, 60,5 x 88,5 cm.
- 2. Carrer de Fonda de Viajeros II**
Oli sobre tela, 75 x 65 cm.
- 3. Passeig del Port Sa Marina**
Oli sobre tela, 65 x 81 cm.
- 4. Barca Virgen Soledad**
Oli sobre tela, 73 x 92,5 cm.
- 5. Camí amb figueres de pic**
Oli sobre tela, 60 x 70 cm.
- 6. Les noies i la barca**,
Oli sobre tela, 94 x 120 cm.
- 7. La barca groga**
Oli sobre tela, 89 x 116 cm.
- 8. Cinc persones i una taula**
Oli sobre tela, 89 x 116 cm.
- 9. Anna Maria de pagesa**
Oli sobre tela, 100 x 73 cm.
- 10. El passeig de la tarda a Sa Marina**
Oli sobre tela, 114 x 145,5 cm.
- 11. Interior amb tres gira-sols**
Oli sobre tela, 100 x 81 cm.
- 12. Camí de Ses Feixes i la casa vermella**
Oli sobre tela damunt fusta, 38 x 46 cm.

Palautordera 1975-1995

- 1. El llit de Palau I**
Acrílic sobre fusta i roba, 50 x 65 cm.
- 2. Roselles**
Acrílic sobre fusta, 91 x 123 cm.
- 3. Sense títol (la col)**
Oli i acrílic sobre guix, fusta i filferro, 175 x 121 cm.
- 4. Cadira**
Oli i acrílic sobre cadira, fusta, guix i draps, 120 x 73 x 17 cm.

Barcelona 1985-2011

- 1. L'escala de l'estudi**
Acrílic sobre tela, 135 x 100 cm.
- 2. Composició interior**
Oli i acrílic sobre fusta, 117 x 117 x 10 cm.
- 3. Les cases eivissenques**
Oli i acrílic sobre porticó de fusta, 89 x 122 x 4 cm.
- 4. Paisatge urbà amb figures**
Acrílic sobre fusta i guix, 120 x 90 x 23 cm.
- 5. Sense títol (Ciutat amb núvol negre)**
Acrílic, tela pintada i fusta retallada sobre fusta, 50 x 61 cm.
- 6. Sense títol (Formes geomètriques)**
Acrílic, llapis sobre paper i fusta, 35 x 47 cm.
- 7. El Tango**
Oli i acrílic sobre fusta, 170 x 115 cm.
- 8. Sense títol (Figura femenina)**
Acrílic, fusta retallada sobre fusta, 165 x 122 cm.
- 9. Sense títol (Figura femenina pentinant-se)**
Acrílic, tela pintada, fusta retallada sobre fusta, 140 x 156 x 6 cm.
- 10. Sense títol (Figura femenina dins paisatge urbà)**
Llapis i carbonet sobre paper i acrílic sobre fusta, 73 x 100 cm.
- 11. Sense títol (Figures femenines i paisatge eivissenc)**
Acrílic i fusta sobre fusta, 58,5 x 93 cm.
- 12. Sense títol (Figura femenina ajaguda)**
Acrílic, tela pintada i fusta sobre fusta, 120 x 154 cm.